

statsministeren klart kan præcisere, at statsministeren ikke ser sig i stand til at besvare sådanne spørgsmål af mere arbejdsretlig karakter?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Kent Kirk havde en række spørgsmål af fagretlig karakter om, hvilke overenskomster der er gældende, og hvilke der ikke er gældende.

Jeg redegjorde for, hvad der foreligger oplyst for mig på nuværende tidspunkt. Jeg har ikke yderligere kommentarer.

Dette svar bestyrkes af det af hr. Jens Risgaard Knudsen påpegede: at det naturligvis ikke er Folketingets opgave at gå ind i et arbejdsretligt spørgsmål.

Til hr. Ivar Hansen må jeg oprigtigt talt sige: De stridende er de to parter, arbejdernes, chaufførernes, og arbejdsgiversiden. Den formelle fagretlige arbejdsgiverside forstår jeg er Ri-Bus-selskabet med buschaufførerne på den anden side. Men det overordnede politiske ansvar, hr. Ivar Hansen – sådan er det jo at have et politisk ansvar – er helt uafhængigt af parterne og parternes uenighed, der må løses på den måde, vi har drøftet her. Det overordnede politiske ansvar for en region må man naturligvis påtage sig og se til, at man yder sit bidrag til, at tilstundende konflikter og voksende konflikter ikke vokser, men løses.

Kent Kirk (KF):

Nu forstår jeg, at statsministeren tager imod vejledning fra hr. Jens Risgaard Knudsen, og det er selvfølgelig udmærket, men finder statsministeren så ikke, at det havde været mere rigtigt, at regeringen fuldstændigt havde holdt næsen væk fra den her konflikt, så man ikke havde udtalt sig offentligt og blandet sig i konflikten, hvor man giver den ene part karakter og undlader at kommentere den anden parts gerninger? Finder statsministeren ikke, at det havde været klogere af statsministeren?

Og må jeg så spørge statsministeren, når statsministeren taler om et overordnet politisk ansvar: Besidder statsministeren ikke også et overordnet politisk ansvar, som gør, at statsministeren ikke skal gå ud og blande sig i en arbejdsretlig konflikt, som er svær at løse, på en sådan måde, at man i virkeligheden vanskeliggør en løsning af den?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til det første spørgsmål er svaret nej.

Enhver politiker i dette land, også en statsminister, har holdninger, håber jeg da for sidstnævntes vedkommende. Derfor må en statsminister naturligvis være optaget af forhold i landet, som borgerne er optaget af, herunder også forhold, jeg kan se udvikler sig, og som jeg naturligvis, når jeg bliver spurgt, må have en holdning til.

Det er ikke ensbetydende med at blande sig i et arbejdsretligt eller fagretligt spørgsmål, sådan som jeg har indtryk af at hr. Kent Kirk gerne så at jeg gjorde, og som hr. Jens Risgaard Knudsen på udmærket vis har påpeget ikke er Folketingets opgave.

Med hensyn til det overordnede politiske ansvar i øvrigt er jeg mig helt og fuldt dette ansvar bevidst og dermed naturligvis også de holdningsmæssige tilkendegivelser, jeg i dag har vedstået.

Kent Kirk (KF):

Nu har jeg forsøgt at gøre noget forarbejde, og jeg må sige, at jeg aldrig nogen sinde har set, at en statsminister har udtalt sig offentligt i en arbejdskonflikt som den her; jeg har ikke kunnet finde ét eneste eksempel på det.

Skal jeg dermed udlede, at alle de statsministre, vi har haft i nyere tid, ikke har haft nogle holdninger? For jeg forstår, at begrundelsen for, at statsministeren udtaler sig her, er, at statsministeren har holdninger. Kunne det ikke tænkes, at alle de statsministre, vi har haft i nyere tid, har været kloge nok til ikke at udtale sig, og at det ikke var på grund af, at de ikke havde holdninger, men fordi de vidste, at de kunne gå hen og skade en sag og gøre sagen endnu vanskeligere at løse? Kunne det ikke tænkes, at dét i virkeligheden var grunden til det? Og fortryder statsministeren ikke i dag, at statsministeren har udtalt sig offentligt, udtalt sig negativt om den ene part og forholdt sig passiv i forhold til den anden part?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ikke et sekund, og jeg gentager: Ikke ét sekund.

Hvis jeg for sidste gang må forklare hr. Kent Kirk situationen, så er der to stridende parter; den ene er buschaufførerne, den anden er Ri-Bus-selskabet. Men derudover er der en part, som helt uafhængigt af de to stridende parter har et overordnet ansvar, et politisk overordnet ansvar. Det er det, jeg har forholdt mig til. Derfor: Ingen fortrydelse. Jeg vedstår mig naturligvis det, jeg har sagt i Esbjerg, samt det, jeg har sagt her.